

กฎหมายเกี่ยวกับผู้หญิง

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ความผิดฐานอนาจาร คือ การกระทำให้ไม่สมควรทางเพศ เช่น การกอดปล้ำจับหน้าอก เป็นต้น หรือแม้แต่การเปิดกระโปรงสาวก็เป็นความผิดเช่นกัน

เด็กชายหญิงอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี : ถึงแม้จะยินยอมก็ถือเป็นความผิดฐานอนาจาร

ชายหญิงอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี : หากยินยอมไม่ถือว่าเป็นความผิด

ชาย-ชาย หรือ หญิง-หญิง : จะมีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยการขู่脅 ใช้กำลังประทุษร้าย ทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นเพื่อสนองความใคร่ของตน (สำนักงานกฎหมายยุติธรรมกับกฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๕, หน้า ๔๒)

กฎหมายการล่วงละเมิดทางเพศ : จากกรณีเด็กหญิงรายหนึ่งถูกคนร้ายทำร้ายร่างกายและพยายามข่มขืนเพื่อป้องกันพวกวิปริตจิตกุศล และการระวังตัวของสตรีโดยเฉพาะเด็กหญิงให้ระวังภัยคุกคาม กฎหมายการล่วงละเมิดทางเพศด้วยการขู่脅 ทำร้ายร่างกาย ทำให้อยู่ในภาวะจำยอม เช่น มัดมือมัดเท้า และกระทำชำเราโดยเราไม่ยินยอม กฎหมายบัญญัติความผิดฐานกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตน ผู้กระทำความผิดและผู้มีส่วนรู้เห็นจะมีโทษจำคุก ๔-๒๐ ปี ปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท และหากใช้อาวุธปืน ระเบิด หรือรุมโทรมหญิง จะมีโทษจำคุกขั้นต่ำ ๑๐ ปี หรือ ตลอดชีวิต (ณรงค์เดช สรุโฆษิต, กฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๒, หน้า ๓๘)

กฎหมายโทรมหญิง : จากข่าวสาวหน้าตาดีคนหนึ่งซึ่งจักรยานยนต์มาคนเดียว จากนั้นมีกลุ่มวัยรุ่นชายขี่ตามประกบและถีบรถของหญิงสาวล้ม พาเข้าข้างทางและยึดเยียดความเป็นสามี เท่านั้นยังไม่พอ ยังพาเพื่อนมารุมข่มขืนอีกหลายคน การกระทำชำเราผู้อื่นตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ถือเป็นความผิดฐานรุมโทรม โทษก็จะหนักกว่าความผิดฐานข่มขืนคนเดียว คือ จำคุก ๑๕-๒๐ ปี ปรับ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท หรือถ้ามีพฤติกรรมแรงมากๆ ก็อาจถึงขั้นจำคุกตลอดชีวิต (ณรงค์เดช สรุโฆษิต, กฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๒, หน้า ๓๘)

กฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพ : เช่น การข่มขืนใจผู้อื่น คือ การบังคับให้ทำหรือไม่ทำสิ่งใด หรือจำยอมต่อสิ่งใดๆ โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สิน ชื่อเสียง เสรีภาพ โดยใช้กำลังประทุษร้ายให้ผู้ถูกข่มขืนใจต้องยินยอม ถือเป็นความผิดฐานข่มขืนใจผู้อื่น

ความผิดฐานกักขังหน่วงเหนี่ยว โดยการถูกกักตัวไม่ให้ออกไปไหน หรือทำให้ขาดเสรีภาพ เช่น มัดมือมัดเท้า ใส่กุญแจมือ ถือเป็นความผิดฐานกักขังหน่วงเหนี่ยว

กฎหมายครอบครัว

กฎหมายการหมั้น : แต่คิดจะแต่งงาน จะทำการหมั้นก่อนหรือไม่ก็ได้
ก่อนจะหมั้นกัน ฝ่ายชายจะต้องให้ของหมั้นแก่บิดามารดาของฝ่ายหญิง การหมั้นจึงจะสมบูรณ์ เพราะหากไม่ให้
ของหมั้น การหมั้นนั้นถือเป็นโมฆะ

(สำนักงานกฎหมายยุติธรรมกับกฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๕, หน้า ๙๒)

๑.อายุคู่หมั้น : กำหนดอายุว่า ชายหญิงต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปีบริบูรณ์

ถ้าอายุไม่ถึง ถือว่าการหมั้นเป็นโมฆะ ชายหญิงจะอยู่ในฐานะเดิม ฝ่ายชายเรียกคืนของหมั้นได้

๒.การหมั้นของผู้เยาว์ จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดามารดา ผู้รับบุญธรรม หรือผู้ปกครอง เพราะการหมั้นที่
ฝ่าฝืนความยินยอม การหมั้นถือเป็นโมฆะ

การสมรส : เป็นการจดทะเบียนสมรส จะเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน คือ
สินส่วนตัว – เป็นของส่วนตัว เจ้าของตัดสินใจกระทำการได้เลย โดยสินทรัพย์นี้จะได้มาก่อนการจดทะเบียน
สมรส รวมทั้งมรดก หรือการให้ของกันตอนคบกัน โดยไม่เจาะจงว่าเป็นสินสมรส ของหมั้นของฝ่ายหญิง
เครื่องใช้สอย เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ หรือมือประกอบอาชีพ

สินสมรส – เป็นของสามีภรรยา จะทำการจัดการใดๆต้องได้รับความยินยอมของสองคน

เป็นสินทรัพย์ที่สองฝ่ายได้มาหรือหาร่วมกันมาหลังจดทะเบียนสมรส

(สำนักงานกฎหมายยุติธรรมกับกฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๕, หน้า ๙๐)

การใช้นามสกุลของหญิงมีสามีและบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย : ถ้าลูกของเราเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของ
บิดา วิธีการคือการไปร้องต่อศาลให้พิพากษาว่าเด็กเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ต้องแต่งตั้งทนาย
ดำเนินการยื่นคำร้องที่ศาล ถ้าหากมีคนคัดค้าน ต้องมีการสืบพยานและใช้เวลาพิจารณาคดีนานๆ กว่าคดีจะ
แล้วเสร็จ (สำนักงานกฎหมายยุติธรรมกับกฎหมายสามัญประจำบ้าน, ๒๕๕๕, หน้า ๙๓)

การสมรสที่เป็นโมฆะ : คือการสมรสที่เสียเปล่า ไม่มีผลใดๆทางกฎหมาย

โดยการสมรสที่เป็นโมฆะจะไม่สามารถนำมาอ้างได้ ยกเว้นการจดทะเบียนสมรสซ้อน การสมรสที่เป็นโมฆะ
จะต้องได้รับคำตัดสินของศาลเท่านั้น หากไม่ใช่คำตัดสินของศาลจะถือว่าเป็นสามีภรรยาตามกฎหมาย
ตามปกติ เพื่อไม่ให้เกิดการนำมาอ้างหรือต่อรองของอีกฝ่าย

- ๑.สาเหตุ คือ ๑.สมรสซ้อน ๒.การสมรสกับบุคคลวิกลจริต
๓.การสมรสระหว่างญาติสนิท ๔.การยินยอมหรือไม่ยินยอมของคู่สมรส
๒.ผู้มีสิทธิร้องขอต่อศาลให้การสมรสเป็นโมฆะ : อัยการให้สิทธิ ผู้ที่มีส่วนได้เสียกับเรื่องนี้ หรือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น ตัวผู้สมรสเอง
๓.ผลเมื่อศาลชี้ว่าเป็นโมฆะ
- เรื่องทรัพย์สินจะไม่มีความสัมพันธ์ใดๆในทางสามีภรรยาระหว่างสมรส
- เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัว กฎหมายเห็นว่าสามีภรรยาไม่อาจกลับสู่สภาพเดิมได้ การสมรสจึงเป็นโมฆะตั้งแต่วันพิพากษาเป็นต้นไป
- ถ้ามีบุตรด้วยกัน เมื่อตัดสินว่าเป็นโมฆะ กฎหมายสันนิษฐานว่าบุตรจะเป็นของฝ่ายชายหรือดีดสาม

การหย่า คือ การสิ้นสุดของการสมรส หย่าได้ ๒ วิธี

๑.หย่าโดยความยินยอม : ทั้งคู่ตกลงหย่ากันได้เอง ต้องทำเป็นหนังสือรับรอง มีพยานลงชื่ออย่างน้อย ๒ คน ถ้าเคยจดทะเบียนสมรสก็ต้องไปจดทะเบียนหย่าที่อำเภอด้วย การหย่านั้นจึงจะสมบูรณ์
ผลต่อบุตร : ตกลงกันเองว่าใครจะเป็นผู้ปกครองบุตรตามกฎหมายและใครจะจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู ถ้าตกลงกันเองไม่ได้ ศาลจะเป็นผู้ชี้ขาด

ผลต่อสามีภรรยา : ความสัมพันธ์จะสิ้นสุดลงทันที ไม่มีพันธะใดๆต่อกันอีก

ผลต่อทรัพย์สิน : แบ่งสินสมรสกันคนละครึ่ง โดยเอาทรัพย์สินที่มีอยู่ตอนจดทะเบียนหย่าเป็นเกณฑ์

๒.หย่าโดยคำพิพากษาของศาล : มีคนใดคนหนึ่งไม่ยอมหย่า โดยมีเหตุผลคือ

สามีอุปการะเลี้ยงดู ยกย่องหญิงอื่นเป็นภรรยาหรือภรรยามีชู้

สามีหรือภรรยาประพฤติชั่ว เช่น ทอดทิ้ง / ติดคุกเกิน ๑ ปี / หมิ่นประมาทเหยียดหยาม ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ทำให้ได้รับความอับอาย โดนดูถูกเกลียดชัง ได้รับความเดือดร้อนเสียหายเกินควร

ศาลจะตัดสินให้หย่าตั้งแต่มีคำพิพากษาของผู้พิพากษาถึงที่สุด ถึงแม้จะไม่มี การจดทะเบียนสมรสก็ตาม ดังนั้น ความเป็นสามีภรรยาจะขาดกันตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นไป

ผลต่อบุตร : ส่วนใหญ่ฝ่ายชนะคดีจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร หรืออาจมีคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น ค่าอุปการะเลี้ยงดู ศาลจะเป็นผู้กำหนด

ผลต่อสามีภรรยา : ถึงแม้จะมีคำพิพากษาให้หย่า แต่กฎหมายบางประการก็ยังคุ้มครองอยู่ คือ

๑.มีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้จากสามีหรือภรรยาที่อุปการะชู้ แล้วแต่กรณี ซึ่งจะเป็นความผิดของผู้ที่มีชู้

๒.มีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ ต้องเข้าหลักเกณฑ์คือการหย่ากันต้องเป็นความผิดของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และการหย่านั้นทำให้อีกฝ่ายยากจนเพราะไม่มีรายได้จากทรัพย์สินหรืองานที่เคยทำร่วมกันตอนสมรส แต่สิทธินี้กำหนดว่า จะต้องฟ้องหรือฟ้องแย้งในคดีฟ้องหย่าด้วย ไม่งั้นหมดสิทธิ

กฎหมายแรงงานหญิง

ปัจจุบันแรงงานหญิงทำงานแทบทุกสาขาอาชีพ แต่เนื่องด้วยความแตกต่างของสรีระระหว่างชายหญิง โดยเฉพาะความแข็งแรงและการมีครรภ์ของเพศหญิง รัฐบาลจึงออกกฎหมายคุ้มครองแรงงานหญิงเป็นพิเศษ เพื่อไม่ให้ทำงานหนักเกินไปและมีความปลอดภัยในการทำงาน

งานที่ห้ามลูกจ้างหญิงทำ : ๑.งานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้างใต้ดิน ในน้ำ ในถ้ำ อุโมงค์ หรือ ปล่องภูเขา

๒.งานบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้น ตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

๓.งานผลิตหรือขนส่งวัสดุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ

๔.งานยก แบก หาม หาบ ทับ ลาก เชื้อเพลิงที่หนักเกิน ๒๕ กิโลกรัม

งานลักษณะพิเศษที่ให้ผู้หญิงทำได้

วิชาชีพเกี่ยวกับการสำรวจ ชุดเจาะ กลั่นแยก การผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมีได้ ถ้างานนั้นไม่มีสภาพอันตรายต่อร่างกายหรือสุขภาพของผู้หญิง และงานดังกล่าว สามารถทำงานล่วงเวลาได้ด้วย

สิทธิการทำงานของผู้ชายและหญิงต้องเท่าเทียมกัน

๑.นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายหญิงเท่าเทียมกัน เว้นแต่สภาพที่ไม่อาจให้ผู้หญิงทำได้

๒.กรณีี่งานมีลักษณะคุณภาพอย่างเดียวกันหรือปริมาณเท่ากัน นายจ้างต้องกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานวันหยุด ให้เท่าเทียมกับผู้ชายทุกประการ

๓.ประกาศกำหนดอัตราจ้างขั้นต่ำ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้าง และลูกจ้างไม่ว่าจะเป็นหญิงสัญชาติหรือศาสนาใด

ผู้หญิงมีครรภ์กับการทำงาน

งานที่ห้ามลูกจ้างหญิงมีครรภ์ทำ

๑.งานเครื่องยนต์ที่มีความสั่นสะเทือน

๒.งานที่ขับเคลื่อนหรือติดไปกับยานพาหนะ

๓.งานยก แบก หาม ลาก หรือเชื้อเพลิงที่หนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม

๔.งานที่ทำในเรือ

๕.การทำงานล่วงเวลา ๒๒.๐๐-๐๖.๐๐ น.

๖.การทำงานในวันหยุด

**** ลูกจ้างหญิงมีครรภ์ที่ทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร งานวิชาการ งานธุรการ งานการเงินหรือบัญชี ทำงานล่วงเวลาได้ โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าตัวเป็นคราวๆไป

สิทธิการลาคลอดและการทำหมัน

๑.ลูกจ้างหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาคลอดและหลังคลอด หนึ่งครรภ์ได้ไม่เกิน ๙๐ วัน นายจ้างจะจ่ายค่าจ้างตามวันลาคลอดในวันทำงานให้ แต่ไม่เกิน ๔๕ วัน

๒.มีใบรับรองแพทย์ว่าไม่อาจทำหน้าที่เดิมได้ อาจให้นายจ้างพิจารณาเปลี่ยนงานที่เหมาะสมได้เป็นการชั่วคราว หรือ หลังคลอดได้

๓.ลูกจ้างสามารถลาทำหมันได้ตามเวลาที่แพทย์กำหนดและออกใบรับรอง โดยจะได้รับค่าจ้างในวันลาวันนั้นด้วย

การคุ้มครองการล่วงละเมิดทางเพศ

ห้ามไม่ให้นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้คุมงาน หรือตรวจงาน กระทำการล่วงเกิน คุกคามหรือก่อความเดือนร้อนรำคาญทางเพศต่อลูกจ้าง มิฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมายทางเพศ

กฎหมายการทำแท้ง

การทำแท้ง ถือเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ยกเว้นเป็นท้องที่มีผลจากการถูกข่มขืน หรือ การท้องจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของคนมีครรภ์เอง

บทลงโทษสำหรับการทำแท้ง

๑.หญิงใดทำให้ตัวเองแท้งลูก หรือยอมให้ผู้อื่นทำแท้ง (ตัวผู้มีความผิด) ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.ผู้ใดทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงนั้นยินยอม (เช่น หมอทำแท้งเถื่อน) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่

เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

- ถ้าหญิงผู้แท้งได้รับการบาดเจ็บสาหัสอย่างอื่นด้วย ต้องระวางโทษไม่เกิน ๗ ปี ปรับไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ บาท

- ถ้าหญิงผู้แท้งได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑๐ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๓.ผู้ใดทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงนั้นไม่ยินยอม ต้องระวางโทษไม่เกิน ๗ ปี ปรับไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ บาท

- ถ้าหญิงผู้แท้งได้รับการบาดเจ็บสาหัสอย่างอื่นด้วย ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑-๑๐ ปี ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท

- ถ้าหญิงผู้แท้งได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษไม่เกิน ๕-๒๐ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท

๔.ผู้ใดเพียงแต่พยายามกระทำความผิดข้อ ๑ , ๒ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

๕.ตามข้อ ๑ - ๒ ถ้าผู้กระทำเป็นแพทย์ และเหตุอันสมควรให้ทำแท้ง เช่น สุขภาพของผู้มีครรภ์ หรือ ผู้มีครรภ์ที่มาจากคดีข่มขืน ผู้กระทำนั้นจะไม่มีผิด

การแจ้งความร้องทุกข์

ไปแจ้งความร้องทุกข์ตามกฎหมายภายใน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่เกิดเหตุ ที่สถานีตำรวจ เพื่อลงบันทึกประจำวัน และการสืบสวนสอบสวน

โดยคดีทางเพศนั้น หากเป็นคดีอาญาแผ่นดิน เช่น การข่มขืนหญิงที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี การรุมโทรม การฆ่าข่มขืน เจ้าพนักงานจะสามารถฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องรอการร้องทุกข์จากเจ้าทุกข์ ส่วนคดีอาญาอื่นๆ ต้องร้องทุกข์เองภายใน ๓ เดือน เมื่อฟ้องแล้วอายุความจะขยายไปตามประเภทของกฎหมายที่บัญญัติไว้

อ้างอิงจาก เว็บไซต์ <http://ladystrongerth.blogspot.com>

